

[Ivar Nørgaard.]

en skrap finanspolitik, at erhvervslivet har finansieringsproblemer, men også fordi vi ikke har fået tilpasset vore kapitalmarkedsinstitutioner til strukturændringen. Vi er så småt begyndt. Vi har lavet en reform for kredit- og hypotekforeningerne, og socialdemokratiet har fremsat lovforslag om en reform af pantebrevsmarkedet, så der er altså lidt gang i det. Men vi mangler et initiativ til en omfattende kapitalreform, en omfattende reform af vort kapitalmarked, som sikrer, at vi løbende får kanaliseret kapitalen over i de brancher og erhverv, som vi ud fra et samfundsmæssigt syn mener bør fremmes — og det er først og fremmest byerhvervene, sådan som udviklingen hidtil er gået.

Vi har en række bestemmelser om, hvordan man gennem offentlige kanaler flytter midler til de forskellige erhverv, og vi har en række service- og støtteorganer, som også er hjemlet i lovgivningen, men også på disse felter må vi vist erkende, at det bygger på forudsætningen om, at Danmark er et landbrugsland.

Det er tilfredsstillende, at handelsministeren erkender, at vi har disse strukturproblemer, men jeg synes bare ikke, handelsministeren tager den nødvendige konsekvens af sin erkendelse. Den nødvendige konsekvens af erkendelsen af, at det offentlige skal samarbejde med industrien og det øvrige erhvervsliv for at fremme strukturændringen, er nemlig dannelsen af organer, som handelsministeren er meget tilbageholdende med at have et positivt forhold til, for det er noget, han opfatter som drastiske indgreb; det er noget, handelsministeren føler strider mod de liberale dogmer, som i hvert fald hans regeringsfæller dyrker, og som de konservative nu også er begyndt at bruge som dækkende deres politik. Det må nok skurre lidt i nogle af de konservatives øren at høre handelsministeren så mange gange i dag tale om liberal politik som noget, han står for. Det kan for så vidt være os andre lige meget, hvis det ikke førte til, at de konservative nu sammen med venstre og radikale er med til at hindre dannelsen af tidsvarende organer, der kan formidle kanaliseringen af den knappe kapital.

Handelsministeren tog ikke stilling til det

tidligere af socialdemokratiet fremsatte forslag om et kapitalmarkedsråd. Jeg forstod, at handelsministeren erkendte, at man burde have lidt koordinering på dette felt, men som sagt havde handelsministeren ikke selv nogle forslag. Jeg vil gerne genfremsætte vort forslag om dannelse af et kapitalmarkedsråd, som sikrer, at folketinget, arbejdsmarkedet og erhvervslivet i et centralt organ er med til at afstikke linjerne for den knappe kapitalens kanalisering, og som kan være med til at administrere den reform af kapitalmarkedet, der er helt nødvendig.

Fra socialdemokratisk side har vi også foreslået en offentlig investeringsbank. Den tog handelsministeren stilling til, så vidt jeg har forstået af hans indlæg, idet handelsministeren netop om dette forslag sagde, at det var en drastisk dirigering, og han troede ikke på tanken om et sådant institut. Der var ikke mange argumenter imod, men der var dog ét, nemlig at det let ville ende i, at det offentlige skal holde armen om de virksomheder, der er i vanskeligheder. Det er helt åbenbart, at det ikke skal være en statslig eller offentlig investeringsbanks funktion at holde armen om virksomheder, der er i vanskeligheder, medmindre disse virksomheder kan klare vanskelighederne, hvis man foretager en nødvendig rationalisering, og hvis man får den nødvendige kapital. Jeg mener heller ikke, man kan formulere det negativt og sige, at det aldrig kan være sådan, at en statslig investeringsbank skal hjælpe virksomheder. Det er klart, at det skal den, men den skal ikke klare en hvilken som helst virksomheds problemer, hvis det viser sig, at virksomheden ikke har muligheden i sig.

Handelsministeren har i stedet for et fromt ønske, det gav han i hvert fald udtryk for, om, at man fra privat side vil tage et vægtigt initiativ, som han udtrykte det, så det kunne undgås, at levedygtige virksomheder på grund af midlertidig kapitalmangel eller behov for omstrukturering må lukkes eller afhændes til samfundet. Det er interessant, at handelsministeren her ligesom giver udtryk for det synspunkt, at man skulle danne en slags privat kapitalmarkedsråd, sådan må jeg forstå det.

Netop den udvikling, vi har gennemlevet, viser, at vi har vanskeligt ved at skabe den